

forhold, som jeg indrømmer, der vilde være imellem det ringe Bidrag, jeg kunde give til Discussionen, og Sagens Storhed, vove at indlade mig paa Sagen selv, forinden de ærede Medlemmer, som have havt Ordet, have gjort det. I Henseende til den Gang, som Sagen burde have, deler jeg fuldstændig samme Mening med det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti); men for at den kan komme ind i den Gang, maae vi begynde paa Realitetsbehandlingen, og jeg tillader mig derfor at opfordre de ærede Medlemmer, som ere af modsat Mening, til, i den Form, som de maatte ansee for hensigtsmæssig, at stille Forslag om, at Behandlingen standses. Hvad angaaer det ofte omtalte Forslag, som er blevet fremsat af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (E. Rimestad), da er der allerede gjort en Mængde vægtige Indvendinger derimod, og det forekommer ogsaa mig, at man paa ingen Maade kan sige, at Sagen ikke bliver præjuriceret for Landets Vedkommende, ved at man først indfører Nævningeinstitutionen i Kjøbenhavn. Vi bevæge os i denne Sag heelt og holdent theoretisk; vi bevæge os mellem store Principer, og vi ere nøbde til at tage fra Andres Erfaring; men i denne vælgende Virksomhed ligger bestandig Muligheden for, at man i enkelte Henseender kan komme ind paa ganske andre Principer, som kunne være af meget indgribende Betydning. Hvis man nu slog Institutionen fast for Kjøbenhavn alene, vilde man derved have slaaet alle de Principer fast, som skulde være raadende, ikke blot for Kjøbenhavn, men senere ogsaa for Landet, og selv om man med Tiden, efterat have indhøstet Erfaring for Kjøbenhavns Vedkommende, kom til en Revision af Loven, vilde man dog sikkert ikke komme til Andet end Forbedringer af det engang Indførte; man vilde altsaa have afslaaret sig Veien fra at komme ind paa andre Principer, som man ellers vilde have anseet for hensigtsmæssige. — Jeg skal, som sagt, ikke indlade mig paa Realiteten; men det maa dog være mig tilladt at gjøre en lille Bemærkning, ikke saameget med Hensyn til Lovens Indhold, som med Hensyn til dens Udseende. Der er en overordentlig vigtig Benaevnelse, nemlig den for Underdomstolene og de Kreds, indenfor

hvilke de skulle virke. I Lovudkastet kaldes de Underretter og Underretskreds, men skjønt dette ganske vist er theoretiske Systemnavne, som ere meget vel kjendte af alle dem, der besatte sig med juridiske Sager, have de paa ingen Maade faaet Indgang i den almindelige Bevidsthed, hvorimod det danske Folk gjennem Aarhundreder har levet sig ind i, at Jurisdictionen i første Instants hedder et Herred. Det forekommer mig at være Synd ved en saadan Institutions Indførelse at gjøre Brud paa en Aarhundreder gammel Brug, saavidt jeg seer, til ingen væsentlig Nytte, men kun tjenende til at vanskeliggjøre Lovens Indtrængen i den almindelige Bevidsthed. Jeg skal indskrænke mig her til, idet jeg, som sagt, til et senere Tidspunkt vil opsætte de Bemærkninger, jeg ellers havde tænkt at gjøre.

Sage: Det var ganske vist en meget rigtig Bemærkning, som blev fremsat af den ærede sidste Taler, om det Usædvanlige i denne Forhandling; men det er et Tegn paa, at Sagen er stor og betydningsfuld, at vi have faaet en saa lang Indledning som den, vi idag have indladt os paa. Det er ganske vist, at det i de Lande, hvor Juryinstitutionen alt findes, vilde være umuligt at fravriste Befolkningen den, men lige saa vist er det, at det har sine store Vanskeligheder at faae den indført, hvor den ikke allerede er det, og dette viser sig noksom her. Det vilde være urigtigt at tvivle om, at det ærede Medlem for Viborg (Klein) har stor Kjærlighed for denne Institution; men det forekommer mig dog, at man idag kunde komme til at gjøre det, idet det ærede Medlem gif stærkt lys paa, at man ikke nu skulde ordne denne Sag. Han var ikke idag saa modig, som forleden, da han anbefalede et æret Medlem her i min Nærhed (Monrad) at vise større Mod; men jeg haaber, at der er saa meget deraf her i Salen, at man behandler en Sag, man anseer for nyttig. Der er overhovedet ikke noget bedre Middel mod den flette Stemning, hvori vi ere over alle de Ulykker, hvori vi ere stødte, end at arbejde; lad os derfor arbejde videre paa denne Sag. Det ærede Medlem ansøgte som en Grund imod nu at foretage de fornødne Arbejder til Sagens Fremme, at det